Systemy operacyjne

Lista zadań nr 7

Na zajęcia 30 listopada 2023

Należy przygotować się do zajęć czytając następujące materiały: [1, rozdział 9.8], [2, rozdział 8.11], [3, rozdział 38 i 49], [4, rozdziały 3.3, 3.5, 10.7].

UWAGA! W trakcie prezentacji należy być gotowym do zdefiniowania pojęć oznaczonych wytłuszczoną czcionką.

Zadanie 1. Na podstawie [3, 49.1] wyjaśnij słuchaczom różnicę między odwzorowaniami plików w pamięć (ang. memory-mapped files) i odwzorowaniami pamięci anonimowej (ang. anonymous mappings). Jaką zawartością wypełniana jest pamięć wirtualna należąca do tychże odwzorowań? Czym różni się odwzorowanie prywatne od dzielonego? Czy pamięć obiektów odwzorowanych prywatnie może być współdzielona? Czemu można tworzyć odwzorowania plików urządzeń blokowych w pamięć, a znakowych nie?

Wskazówka: Jądro może udostępniać pamięć karty graficznej albo partycję dysku jako urządzenie blokowe.

Zadanie 2. Na podstawie opisu do [3, tabeli 49–1] podaj scenariusze użycia prywatnych i dzielonych odwzorowań plików w pamięć albo pamięci anonimowej. Pokaż jak je utworzyć z użyciem wywołania mmap(2). Co się dzieje z odwzorowaniami po wywołaniu fork(2)? Czy wywołanie execve(2) tworzy odwzorowania prywatne czy dzielone? W jaki sposób jądro systemu automatycznie zwiększa rozmiar stosu do ustalonego limitu? Kiedy jądro wyśle sygnał SIGBUS do procesu posiadającego odwzorowanie pliku w pamięć [3, §49.4.3]?

Zadanie 3. Przy pomocy polecenia «cat /proc/\$(pgrep Xorg)/status | egrep 'Vm|Rss'» wyświetl zużycie pamięci procesu wykonującego kod X-serwera. Na podstawie podręcznika proc(5) wyjaśnij znaczenie poszczególnych pól. Przypomnij jaka jest różnica między **zbiorem roboczym** i **rezydentnym** procesu. Napisz krótki skrypt (np. w języku Python lub awk(1)), który wyznaczy sumę «VmSize» i osobno sumę «VmRSS» wszystkich procesów. Czemu ta druga wartość nie pokrywa się z rozmiarem używanej pamięci raportowanym przez polecenie «vmstat -s»?

Zadanie 4. Na podstawie slajdów do wykładu opisz algorytm obsługi błędu stronicowania w systemie Linux. Jakie informacje musi dostarczyć procesor, żeby można było wykonać procedurę obsługi błędu stronicowania? Do czego służą struktury jądra «mm_struct::pgd» i «mm_struct::mmap» zdefiniowane w pliku include/linux/mm_types.h? Kiedy jądro wyśle procesowi sygnał SIGSEGV z kodem «SEGV_MAPERR» lub «SEGV_ACCERR»? W jakiej sytuacji wystąpi pomniejsza usterka strony (ang. minor page fault) lub poważna usterka strony (ang. major page fault)? Jaką rolę pełni w systemie bufor stron (ang. page cache)?

Zadanie 5. Chcemy rozszerzyć algorytm z poprzedniego zadania o obsługę kopiowania przy zapisie (ang. copy on write). W przestrzeni adresowej procesu utworzono odwzorowania prywatne segmentów pliku wykonywalnego ELF. Rozważmy kilkustronicowy segment danych D przechowujący sekcję «.data». Wiele procesów wykonuje ten sam program, zatem każdy może zmodyfikować dowolną stronę w swoim segmencie D. Co jądro przechowuje w strukturze «vm_area_struct» opisującej segment D, a w szczególności w polach «vm_prot» i «vm_flags»? Jak jądro zmodyfikuje «mm_struct::pgd» w trakcie pierwszego odczytu ze strony p należącej do D, a jak w trakcie późniejszego pierwszego zapisu do p? Co jądro musi zrobić z tablicą stron procesu, który zawołał fork(2)?

Wskazówka: Możesz założyć, że jądro pamięta listę stron używanych przez dany segment.

Zadanie 6. Wiemy, że jądro używa stronicowania na żądanie (ang. demand paging) dla wszystkich odwzorowań. Rozważmy program, który utworzył prywatne odwzorowanie pliku w pamięć. Czy mamy gwarancję, że program nie zobaczy modyfikacji zawartości pliku, które zostaną wprowadzone po utworzeniu tego odwzorowania? Próba otworzenia open(2) pliku wykonywalnego do zapisu, kiedy ten plik jest załadowany i wykonywany w jakimś procesie, zawiedzie z błędem «ETXTBSY». Podobnie, nie możemy załadować do przestrzeni adresowej execve(2) pliku, który jest otwarty do zapisu. Co złego mogłoby się stać, gdyby system operacyjny pozwolił modyfikować plik wykonywalny, który jest uruchomiony?

Ściągnij ze strony przedmiotu archiwum «so21_lista_7.tar.gz», następnie rozpakuj i zapoznaj się z dostarczonymi plikami. **UWAGA!** Można modyfikować tylko te fragmenty programów, które zostały oznaczone w komentarzu napisem «TODO». Pamiętaj o użyciu odpowiednich funkcji opakowujących (ang. *wrapper*) z biblioteki «libcsapp».

Zadanie 7. Program «forksort» wypełnia tablicę 2^{26} elementów typu «long» losowymi wartościami. Następnie na tej tablicy uruchamia hybrydowy algorytm sortowania, po czym sprawdza jeden z warunków poprawności wyniku sortowania. Zastosowano algorytm sortowania szybkiego (ang. *quick sort*), który przełącza się na sortowanie przez wstawianie dla tablic o rozmiarze mniejszym niż «INSERTSORT_MAX».

Twoim zadaniem jest taka modyfikacja programu «forksort», żeby oddelegować zadanie sortowania fragmentów tablicy do podprocesów. Przy czym należy tworzyć podprocesy tylko, jeśli rozmiar nieposortowanej części tablicy jest nie mniejszy niż «FORKSORT_MIN». Zauważ, że tablica elementów musi być współdzielona między procesy – użyj wywołania mmap(2) z odpowiednimi argumentami.

Porównaj **zużycie procesora** (ang. *CPU time*) i **czas przebywania w systemie** (ang. *turnaround time*) przed i po wprowadzeniu delegacji zadań do podprocesów. Na podstawie prawa Amdahla¹ wyjaśnij zaobserwowane różnice. Których elementów naszego algorytmu nie da się wykonywać równolegle?

Zadanie 8. (Pomysłodawcą zadania jest Piotr Polesiuk.)

Nasz serwis internetowy stał się celem ataku hakerów, którzy wykradli dane milionów użytkowników. Zostaliśmy zmuszeni do zresetowania haseł naszych klientów. Nie możemy jednak dopuścić do tego, by użytkownicy wybrali nowe hasła z listy, którą posiadają hakerzy. Listę pierwszych 10 milionów skompromitowanych haseł można pobrać poleceniem «make download».

Program «hashdb» został napisany w celu utworzenia bazy danych haseł i jej szybkiego przeszukiwania. Pierwszym argumentem przyjmowanym z linii poleceń jest nazwa pliku bazy danych haseł. Program wczytuje ze standardowego wejścia hasła oddzielone znakami końca linii i działa w dwóch trybach: dodawania haseł do bazy (opcja «-i») i wyszukiwania (opcja «-q»). Żeby utworzyć bazę danych z pliku zawierającego hasła należy wywołać polecenie «./hashdb -i badpw.db < passwords.txt». Program można uruchomić w trybie interaktywnego odpytywania bazy danych: «./hashdb -q badpw.db».

Implementacja wykorzystuje tablicę mieszającą przechowywaną w pamięci, która odwzorowuje plik bazy danych haseł. Używamy adresowania liniowego i funkcji mieszającej Jenkinsa 2 «lookup3.c». Hasło może mieć maksymalnie «ENT_LENGTH» znaków. Baza danych ma miejsce na 2^k wpisów. Jeśli w trakcie wkładania hasła do bazy wykryjemy konflikt kluczy, to wywołujemy procedurę «db_rehash». Tworzy ona na nową bazę o rozmiarze 2^{k+1} wpisów, kopiuje klucze ze starej bazy do nowej i atomowo zastępuje stary plik bazy danych.

Twoim zadaniem jest uzupełnić kod procedur «db_open», «db_rehash» i «doit» zgodnie z poleceniami zawartymi w komentarzach. Przeczytaj podręcznik systemowy do wywołania systemowego madvise(2) i wyjaśnij słuchaczom co ono robi. Należy użyć odpowiednich funkcji z biblioteki «libcsapp» opakowujących wywołania: unlink(2), mmap(2), munmap(2), madvise(2), ftruncate(2), rename(2) i fstat(2).

¹https://pl.wikipedia.org/wiki/Prawo_Amdahla

²https://en.wikipedia.org/wiki/Jenkins_hash_function

Literatura

[1] "Computer Systems: A Programmer's Perspective" Randal E. Bryant, David R. O'Hallaron Pearson Education Limited; 3rd edition; 2016

[2] "Advanced Programming in the UNIX Environment"
 W. Richard Stevens, Stephen A. Rago
 Addison-Wesley Professional; 3rd edition; 2013

[3] "The Linux Programming Interface: A Linux and UNIX System Programming Handbook" Michael Kerrisk No Starch Press; 1st edition; 2010

[4] "Systemy operacyjne" Andrew S. Tanenbaum, Herbert Bos Helion; wydanie czwarte; 2015

[5] "Operating Systems: Three Easy Pieces"
Remzi H. Arpaci-Dusseau and Andrea C. Arpaci-Dusseau
https://pages.cs.wisc.edu/~remzi/OSTEP/